

לוצרן, 7.9.35

גאולה ועפוס היקרים -

רואה אני שבמכתבי הקודם החסרתי את שני הנימוקים
הנוספים שהמריצו אותי לעמוד על סידור קואליציה רחבה. (עמוד
37 - 39). ובטרם אספר לכם מה קרה בקונגרס אמלא חסרון זה.

נימוקי הראשון היה - שמירה על שלמות ההסת '.

אעמוד עכשיו על נימוק ב' וג'.

(ב) החשש הממער הציוני. אנו עומדים עכשיו

בחקופה של אפשרויות גדולות כאשר לא היו לנו אף פעם. בשתי

השנים האחרונות נוספו כמה אלף יהודים לארץ. בשנת 1935

תגיע העליה אולי עד 60,000. יש להגשים את מפעל החולה, ואנו

צריכים (וגם יכולים) לרכוש שטחים נוספים גדולים, ויש לעשות

הכנות להתישבות רחבה. זה כשנה אני עוסק עם הנציב העליון בשאלת

הנגב - שטח אדמה ענקי בדרום הארץ - מעזה ועד עקבה, בערך

11,000,000 דונם. בחלקו הוא ישימון ולא יצלח לשוט דבר. אבל

יש גם אדמות טובות, ואם רק ימצאו בנגב מים - יפתח חבל גדול

וכמעט פנוי (יש בנגב רק מעט ערבים) להתישבות הציונית.

כל אלה דורשים אמצעים רבים וכוח פוליטי גדול.

ורק מתוך גיוס מלוא התנועה הציונית לכל אגפיה, רק מתוך הגדלת

ההשפעה הציונית בעם - נוכל לבצע את האפשרויות הגדולות. בלי

שיתוף כל המפלגות בהנהלה נצטרך לבזבז את כוחנו במלחמה

פנימית ונדרחוק חוגים רבים מפעולתנו. מאמץ ציוני גדול יחכן

רק מתוך אחדות הכוחות.

(ג) פניעת הסכנות העומדות בפנינו. בשעה זו יש לנו לא רק אפשרויות גדולות אלא גם סכנות גדולות. אין מן הנמנע שבקרוב - או בעוד שנה נעמוד בארץ בפני משבר כלכלי. אם ירד מחיר תפוחי זהב באנגליה, או אם לא ימצא שוק מספיק לתפוזים המתרבים מכנה לשנה - עלול לפרוץ משבר. סיבות אחרות יכולות לגרום למשבר. המוני פועלים מרוכזים עכשיו כנגדן - ואם הבנין יפסק או יחמקט במידה ניכרת - נעמוד בפני חוסר-עבודה. מצב התעשייה בארץ עורנו קשה, והפועלים שיחפנו מהבנין ישארו בלי עבודה.

יחכן גם משבר פוליטי (מדיני). הסכסוך בין איטליה וחבש עלול להגמר במלחמה, ואם תתחיל מלחמה בחבש אי אפשר לדעת היכן תגמר. יש עכשיו בעולם הרבה חוסר-שרפה, וכל ניצוץ עלול להבעיר תבערה עולמית. היטלר מחכה רק להזדמנות גאוהה לכבוש חזרה את חלקי גרמניה אשר נלקחו בסוף המלחמה העולמית. קודם כל הוא רוצה לכבוש את אבסטרית. ואם יהיה מזוין דיו ויחשוב שצרפת ואיטליה חלשות לעומתו לא ירתע משום דבר ויכנס לווינה ואולי גם לארצות אחרות - ונעמוד בפני מלחמת עולם חדשה. וגם אם לא תהיה מלחמה מסש - תהיה בזמן הקרוב סכנת מלחמה. וסכנה זו, הרגשת הסכנה, עלולה להביא לידי משבר בארץ. מצבנו בארץ יהיה אז קשה מאוד, ורק בכוחות מאוחדים של כל התנועה הציונית נוכל אולי לעמוד בפני כל הסכנות האלה.

יש להוסיף אולי גם נימוק רביעי. בארץ, בתוך הישוב היהודי, יש לנו (לפועלים ולהנהלה הציונית - עכשיו שני

הדברים הם כמעט אחד) שונאים רבים: הפרדסנים המעסיקים עבודה ערבית או עבודה מעורבת; הבעליבתים שבחל=אביב (שליטי - כל אלה חותרים תחת הסמכות והכוח של ההנהלה הציונית, ורואים בהסתדרות הציונית (ולדעתי בצדק) כוח מסייע לחיזוק הפועל העברי בארץ. במלחמתם המעמדית נגד עבודה עברית ונגד זכויות הפועל בישוב ובציונות, נגד העליה החלוצית והעובדת, נגד חקרנות הלאומיות, נגד הלאמת הקרקע, נגד הסתדרות העובדים - הם מוכרחים קודם כל להחליש את ההסתדרות הציונית ואת השפעתה הפוליטית והישובית. וכל מה שנרבה את בני=בריתנו, כל מה שנלכד סביב ההנהלה ובחוכה חלקים יותר רבים בתוך החנועה הציונית אנו מגבירים גם את הפועל בציונות וגם את הציונות עצמה. קואליציה רחבה, כלומר הנהלה המורכבת מכל המפלגות הגדולות בציונות, שהכוח העיקרי והממריץ בחוכה הוא הפועל - תעמוד ביתר הצלחה נגד הכוחות המהרסים והמחריבים שבתוך הישוב. ואם כי אין אני בונה הרבה לע"ע על הנאמנות של ציוני ב' (מסוגו של סופרסקי) ושל חלק ידוע במזרחי - הרי ברור שבהיותם בתוך ההנהלה יזיקו לנו פחות מאשר בהיותם מחוץ ובהצטרפתם בגלוי לסמילנסקי ולרוקח.

במכתב הבא אבאר לכם מה קרה בקונגרס. תכתבו

לי דעכם על כל מה שכתבתי לכם.

נשיקות

אבא.